

ნახ. ი. ქოქიაშვილისა

საუბარი საუბართან

„... მაღენკოვის სახელობის კოლმეურნეობაში, სადაც თავმჯდომარეა ამხ. ჩობანიანი, 593 ქათამზე წლის განმავლობაში მიიღეს 674 კვერცხი, ე. ი. ერთ ქათამზე თითო კვერცხზე ცოტა მეტი...“

ამხ. კ. ჩარკვიანიის მოხსენებიდან საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე

- აი, თურმე ვინ მოგვტრა თავი საქვეყნოდ!
- თქვენ მართლა გჯერათ, ქა, რომ ამ ქათამმა კვერცხნახევარი დაღო?!
- ჩვენც სწორედ მაგას გვევითხებიან.

ნ ი ა ნ ბ ი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

“... ბევრი ნაკლი მტს-ების მუშაობაში იმით აიხსნება, რომ მათ საკმაოდ არ ხელმძღვანელობენ სოფლის მეურნეობის სამინისტრო და მისი მტს-ების სამმართველო. მინისტრის მოადგილე ამხ. პატიაშვილი მუშაობაში ჯეროვან აქტიუობას ვერ იჩენს. სამმართველო უფრო მიწერ-მოწერით არის გართული, ვიდრე ოპერატიული მუშაობით...”

ამხ. კ. ჩარკვიანის მოხსენებიდან საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე.

ამხ. პატიაშვილს არ ეპაზია

— ახაღქაღქის მეცხოვედობის სამანქანო სადგურში მუშაობა ჩაშლილია? — მისწერეთ!

— თიბვის გეგმა 19,6 პროცენტით შეუსრულებიათ.

— კარგი, აღნიშნეთ. სხვას კიდევ რაღას გვატყობინებენ?

— სატრაქტორო სამუშაოთა გეგმა 8,9 პროცენტს არ აღემატება.

— სასწრაფოდ უპასუხეთ... მე კი დღეიდან უკვე შევებულებაში ვრთვები, ბოლოს და ბოლოს, მეც ხომ უნდა დავისვენო, დამლაღა ამდენმა მიწერ-მოწერამ!

ნახ. ს. ნადარეიშვილისა

“... 1950 წლის დამდეგს მტს-ს კვლავ მიეცა საჭირო თანხა და მასალები შენობის დასამთავრებლად, მაგრამ ისინი დანიშნულებისამებრ არ გამოიყენეს. ამრიგად, კანტორის შენობა დაუმთავრებელია, ხოლო დირექცია მოთავსებულია კოლმეურნეობის სახლში, რომლის პირველ სართულში გახსნილია რაიკოპკავშირის სასაუბო, სადაც მაგარ სასმელებს ყიდნიან და ხშირად იმართება ქეიფი...”

ამხ. კ. ჩარკვიანის მოხსენებიდან საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე

ნახ. ა. ბანძელაძისა

სტუნების კიბა და ბოლნისის მტს-ი

— თუმცა შარშან კუთვნილი თანხა ვერ ავითვისეთ, მაგრამ წელს საჭირო თანხა და მასალები ისევ მოგვეცეს, ხომ ხედავთ როგორ ზრუნავს ჩვენზე სამმართველო...

— ჰოდა, რას იტყვი, სამმართველოს სადღეგრძელო მაინც არ გადავკრათ? კრება ხომ ჩავატარეთ!

— ?!

„... სოფელ პატარა დმანისის კოლმეურნეობა „წითელი ვარსკვლავის“ ფერმაში 1950 წლის 1 იანვრისათვის 24 ბატი ირიცხებოდა. თებერვალში ეს ბატები კოლმეურნეობს დაურიგეს იმ პირობით, რომ წლის ბოლოს ერთის ნაცვლად ორ-ორი ბატი დაებრუნებინათ. კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. ურუმაშვილი ამყარებდა, რომ ძალიან კვიანად მოიქცა: ბატების შენახვა კოლმეურნეობას არაფერი არ უჯდება, შემოდგომაზე კი 24 ფრთის ნაცვლად 48 გყოვდება“.

ამხ. კ. ჩარკვიანის მოხსენებიდან საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე

დმანისკი ანბაკი

— ბატის მოშენებას ყველაზე მეტი ხეირი მოაქვს ჩემთვის,— აბა იანგარიშე! — კოლმეურნეები 24 ფრთის ნაცვლად, 48 ფრთას ჩამაბარებენ!

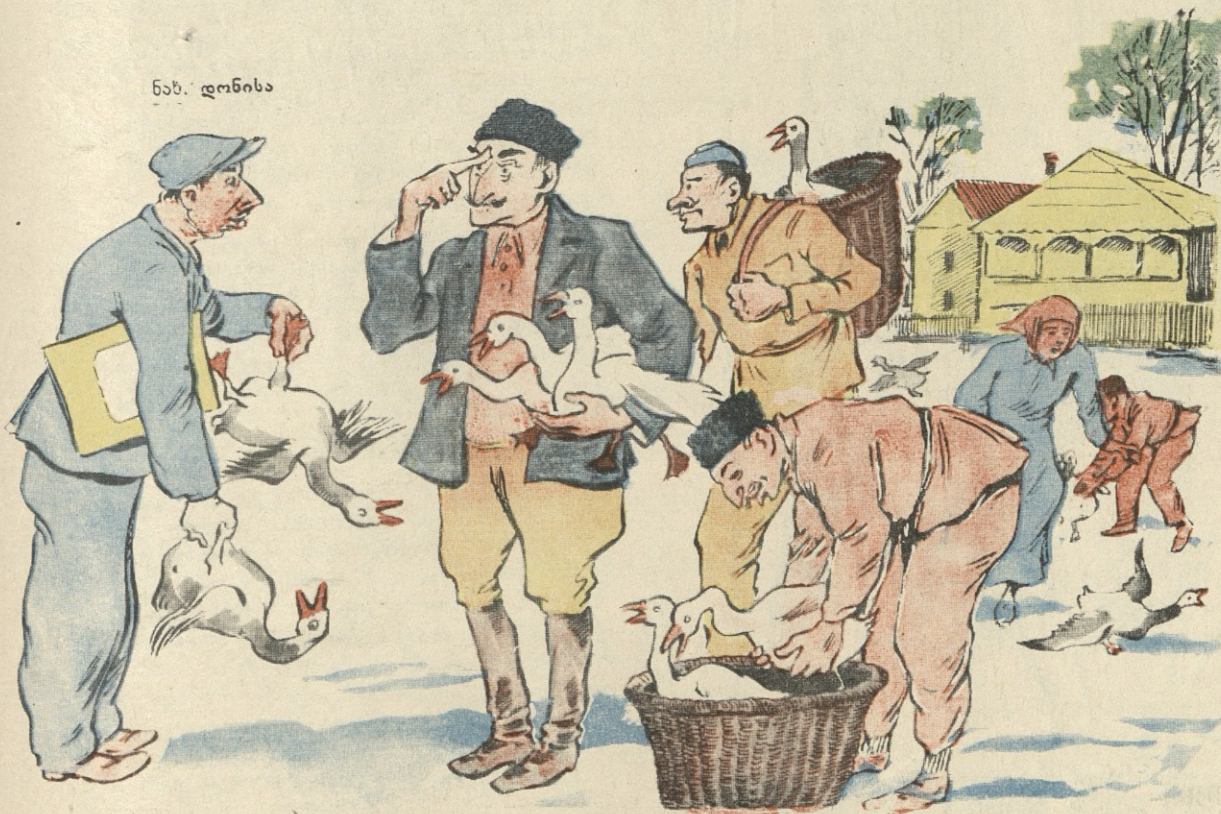
— მე შენზე კვიანად მოვიქცეი! — 24 ფრთაში რომ 48 ჩამაბარეს, გეგმაში 96 ფრთა აღენიშნე.

— 96? რატომ?

— ანგარიში დაგავინყდა? 48 ბატს ხომ 96 ფრთა აქვს!

ნახ. ღონისა

ჩაგვან ქათამს ურის ინდაური?

— აწი ქათამი თვალთ აღარ დამანახოთ, გეგმას ჩაგვიშდის... ეს 10 ბატი ხომ 40 ქათამს უდრის. ახლა კიდევ მინადორასაგან ორი ინდაური რომ შევიძინოთ, სურ რამდენი ქათამი იქნება? ხომ შევასრულებთ გეგმას 190 პროცენტით! ა!

„... დმანისის რაიონის სოფელ ზემო ყარაბულახის მოლოტოვის სახელობის კოლმეურნეობის გამგეობამ გასული წლის სექტემბერსა და ოქტომბერში კოლმეურნეობისაგან შეისყიდა 70 ქათამი. მაგრამ რადგან ფრინველის სულადობის გეგმის შესასრულებლად ეს არ კმაროდა, კოლმეურნეობის თავმჯდომარე მოელაპარაკა ბუხალტერს და მისგან შეიძინა 10 ბატი, თითო ბატში უნდა გადაეხადა ფუთი ქერი. ეს 10 ბატი 40 ქათამად ჩათვალეს (სიცოლი) და, ამრიგად, ფერმაში გამოვიდა 110 ფრთა ფრინველი. კოლმეურნეობას გეგმით 100 ფრთა უნდა ჰყოლოდა და მან გეგმის 10 პროცენტის გადაჭარბებით შესრულება აჩვენა. მაგრამ ბატები ფერმაში ნამდვილად არავის არ უნახავს, რადგან ბუხალტერს ქერი არ მისცეს და მან თავისი „საქონელი“ თავისთვის დაიტოვა...“

ამხ. კ. ჩარკვიანის მოხსენებიდან საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე.

*) ბოლოს ვიხსენებ იმ ამხანაგების წინაშე, რომელთა პორტრეტული მსგავსება არ იქნა დაცული ამ მეგობრული შარკების დახატვის დროს. ეს ჩვენ განზრახ ჩავიდინეთ, რადგან გვგონია, რომ აქ მოყვანილი ფაქტები ზოგ სხვა ამხანაგსაც ახასიათებს, შედარებით შემთხვევით ეძლევა მას გაფრთხილებად მიიღოს ეს მხილება... მხილებული ამხანაგები კი, ვიმეორებთ, ნუ დაგვემდურებიან მათი სახეების „გატიპიურებაში“. ბოლოს და ბოლოს ჩვენ შეგვიძლია ყოველი მათგანის ფოტოსურათი დავებუდოთ მომავალში, თუ ამას კიდევ დაიმსახურებენ და გაიმეორებენ იმას, რაც არ უნდა განმეორდეს...

პაემანზე ბრძანდებოდა,
ისე როგორც სვავთან სვავი,—
ტრუმენი და მაკარტური—
ორივე ერთად დასაწვავი!

რა ვქნათ! ღზინი ღზინად გვიღირს
და საქვეყნო ჭირი—ჭირად!—
ჰიტლერი და მუსოლინიც
თათბირობდნენ ასე ზშირად...

ქორუდი ამბები

„ბიკაშვილი“ ვიბაკში

ამას წინათ, ლონდონში, დიუნინგ-სტრიტის № 10 სახლთან შეჩერდა ვილაც გამვლელი და იმ ფანჯარას, სადაც ინგლისელი ლეიბორისტების მამამთავარი ეტლი ცხოვრობს, ვეებერთელა ქვა სთხლიშა. გამვლელი საბარგო მანქანის შოფერი გახლდათ. იგი სასწრაფოდ დააპატიმრეს და პოლიციის გზას გაუყენეს, მაგრამ ციხის ჩარჩოებს იმ გარემოებამ გადაარჩინა, რომ გვარად ტრუმენი აღმოჩნდა.

საღად მოაზროვნე არცერთი ინგლისელი არ გაუკვირვებია პოლიციის მიერ გამოჩენილ ლმობიერებას, რადგან ამ შოფრის, არტურ ტრუმენის მეგვარემ, ჰარი ტრუმენმა კარგა ხანია ბატონ ეტლის კარი შეუმტვრია და ამ „უბრალო“ მოვლენასაც ინგლისელი ლეიბორისტები გულმშვიდად შეჰყურებენ.

გულუბრები სტუდენტები

ამერიკის შეერთებულ შტატებში, მიუხედავად გააფთრებული სამხედრო მზადებისა, დღითიდღე იზრდება უმუშევართა რიცხვი. განსაკუთრებულ თავსატეხ მდგომარეობაში აგდებს ამერიკის მმართველებს უმაღლესი სასწავლებლების მიერ გამოშვებული 750 ათასი სპეციალისტის სამუშაოზე მოწყობა, რომელთა ერთ ნაწილს ბედმა გაუღიმა და ოფიციალტად, მეეზოვედ, ან მესაფლავედ მოეწყო.

სასწავლო წლის დამთავრებისთანავე კალიფორნიის უნივერსიტეტის კედლები ააქრელა სტუდენტთა „ღია ბარათებმა“. ერთ ასეთ ბარათში ეწერა: „მზად ვარ დავტოვო ეს ქალაქი, შტატი და პლანეტაც კი, თუ სადმე მუდმივ სამუშაოს ვიშოვნო“.

უმაღლეს სასწავლებელდამთავრებულ და ასეთი გულუბრები კაცი ჯერ არავის უნახავს. განა ძნელი მისახვედრია, ღია ბარათის ავტორის მაგიერ ვინ უნდა დატოვოს „ეს ქალაქი, შტატი და პლანეტაც კი“, რომ ამერიკელ უმუშევართა მილიონებმა სამუშაო იშოვნონ?

შეშინებული ძაღლი

ჰოლივუდმა შეწყვიტა ფილმის გადაღება, რომელიც ამერიკელი ცნობილი მწერლის ლონგფელოს პოემის „ჰაიავატას“ მიხედვით წარმოებდა. ფილმის გადაღების შეჩერების მიზეზად მხოლოდ ის გახდა, რომ იმ ეპიზოდებს, სადაც ჰაიავატა იბრძვის ინდიელთა ტომებს შორის მშვიდობის დამყარებისათვის, შეიძლება ომის საწინააღმდეგო განწყობილება შეექმნა. ეს კი „დიდად სასარგებლო იქნებოდა კომუნისტებისათვის“.

სწორედ ასეთი შემთხვევის დროს იტყვიან ხოლმე: „შეშინებული ძაღლი მთვარეს უყეფდაო“.

ბურჟუაზიის ანტიკომუნისტური გამტარება

თეატრშიც კი იშვიათია ისეთი სიჩუმე, როგორც ამ სალამოს ჩემს ოჯახში გახლდათ. ბავშვები, — ხმაურის მთავარი ოსტატები, კუთხეში მიიბუდნენ და ერთმანეთს ჩურჩულით უზიარებდნენ გავლილი დღის შთაბეჭდილებებს. პაპა და ბებია თავისთვის ტახტზე ჩამომსხდარნი ჩიფჩიფებდნენ. მიმდინარე წლის ბოლო კვარტალში გარდაცვლილ ნათლიამის შეცოდებით გულს იოხებდნენ. მე წიგნს უხმოდ ვკითხულობდი, ხოლო ჩემი მეუღლე, როგორც მას წესადა აქვს, მეზობლის იმ კაბაზე მეჩურჩულებოდა, წინა დღეს რომ შეიკერა.

ოჯახის ბებია მწინდას ჩხირი გამოადრო და მოულოდნელად წამოიძახა:

— უი, ქა, ნატისუსალი დგას, ვერა გრძობო? იმავე წამს ყველამ ერთად გავამახვილეთ ყნოსვა, ცხვირები ავამუშავეთ და ყველაზე პირველად პაპას შარვალს ვეცით, რადგან იგი პაპიროსს სწევდა.

— მთვრალი ხომ არა ვარ! — იწყინა პაპამ. — იმდენი საქმის გამკეთებელს, ამ სიბერეში ჩემი ტანსაცმელია მზარია და იმასაც ვეღარ მოუვლი?

ბებია კი ახალი რამ აღმოაჩინა: — ქა, ნატისუსალი კი არა, დამწვარი რეზინის სუნი დგას!

ოთახში მართლაც დამწვარი რეზინის სუნი იდგა. ახლა უკვე პაპა აღარ ჰბადებდა ექვს. იერიში ელექტროგაყვანილობაზე მივიტანეთ. ელექტროზონის ყოველი ცილა როგორც ხელით, ისევე ცხვირით შევამოწმე და მშვიდობით გადარჩენის შესახებ დასკვნის გამოტანა ვერც კი მოვასწარი, რომ ბებია კვლავ ახალი მოსაზრება წამოაყენა:

— ქა, დამწვარი რეზინის კი არა, შეტრუსული თმის სუნი დგას! რძალმა ვეღარ მოითმინა: — მადლობა ღმერთს, თავზე არავის გვიკიდია ცეცხლი!

დედამთილმა დააბოლოვა: — ჩვენ თუ არა, მეზობელს ხომ შეიძლება ევიდოს! და მომიჯნავეს კარის ჭუჭურუტანას მიაღო ცხვირი.

პაპის შესუნთქვის შემდეგ თქვა: — ქა, გოგის ხომ არ უკიდია ცეცხლი, მგონი დღეს მთვრალი მოვიდა, თორემ ასე აღრე რა დააძინებდა!

— მართალია, მგონი მთვრალი იყო. — დაუდასტურა რძალმა და დედამთილს სიხარულით თვალები გაუბრწყინა, რადგან ამ დღეს ეს პირველი თანხმობა იყო რძლისგან მიღებული.

ხანძარი ისეთი მოგონებაა, რომელსაც დაეკვება-შემოწმება ამ შემთხვევაში მხოლოდ ხელს შეუწყობდა, და პირდაპირ ჩვენი მეზობელი სტუდენტის გოგის კარს ვეკვეთეთ:

— გოგი, გძინავს, კაცო? — დაუძახე მე და თან მონდომებულად დაუუკაკუნე.

ბავშვები აფორიაქდნენ. — სად არის, მამიკო, ხანძარი? — მამიკო, ალი რატომ არ ამოდის?

სულ პატარა კი გაიძახოდა: — მამილო, გოგია ძიას უკიდია ცეცხლი? მეზობელმა მეზობელს გასძახა, მდგმურმა მდგმურს შეატყობინა და მთელი ეზო აფორიაქდა.

— რა დროს გადაუტრეს ტელეფონი გენოს, იმ უსინდისოებმა, — ხმამაღალი სინანული გამოთქვა ერთმა მათგანმა. — ახლა საიდან შევატყობინო სახანძრო დაცვას!

გოგის გამოეღვიძა. — რა ამბავია? — ლოგინიდანვე იკითხა მან, მაგრამ ჩემს პასუხს ვიღამ დაუცადა, „ხანძარი, ხანძარი“,

— ჩემო ვანო, დაგვიზამთრდა, იქნებ ახლა მაინც დავჯდეთ და ვიფიქროთ ჩვენი ესტრადის რეპერტუარის განახლებისათვის.

— ეს, ჩემო სანდრო, ზაფხულში მიკლავდა გულს, ახლა კი რა მაქვს სადარდელი, ღია ესტრადაზე ხომ არ გამოვიყვანო, რომ ვინმემ მიგატოვოთ და ბაღში იხეიარნოს!.. დავკეტავ კარებს და თქვენს რეპერტუარს მოუხმენს ხალხი, აბა, რა იქნება!

ჩაეწვეთა თუ არა ყურში, ნახევრად შიშველმა წყლით სავსე ვედროს წამოაგლო ხელი და აივანზე გამოძუნძულდა:

— სად არის ხანძარი, სად არის ხანძარი? — ნახევრად მძინარე გაიძახოდა იგი და ვედროს დაარბენინებდა.

გოგის მშვიდობით გადარჩენაც რომ საეჭვო აღარ გახდა, ოჯახის წევრებს მობილიზაცია გავუკეთე და დავავალე მეზობლებისთვის ეცნობებინათ განგაშის დამთავრება.

ნახევარი საათის ხმაურის შემდეგ ყველა დაშოშმინდა. ჩემი ოჯახის წევრებმაც თავისი ადგილები გაინაწილეს და პაპამ კვლავ პაპიროსი გააბოლა.

ნახევარი წუთის შემდეგ ოთახში კვლავ უცნაური სუნი დადგა. ვერ გაიგებდით რეზინი იწვოდა, თივა, ჩვარი თუ თმა.

ჩემი ოჯახის წევრების გაკვირვება ზენიტს მიუახლოვდებოდა, რომ პაპას არ ვეხსენით:

— სულ ამ ოხერის ბრალი ყოფილა! — თქვა მან და თბილისური წარმოების სიგარეტი „პრინმა“ ჩააქრო.

გ. ივანიშვილი

რას წარმოადგენს ძროხა, როგორც ასეთი? რა სარგებლობის მოტანა შეუძლიან მას?

როგორ თუ რა? ძროხა ხომ პროდუქტების მთელი ფაბრიკაა, თუ გნებავთ, მთელი კომბინატიც: ჯერ მარტო ხორცის თვალსაზრისით რომ ავიღოთ. ახლა მისი ტყავი, მისი ბალანი! რქები! (გაიხსენეთ რუხი, შავი და ცისფერი ყანწები), ხოლო ჩლიქები შესანიშნავი მასალაა წებოსათვის! ჩლიქებისა და შიგნეულისაგან ხომ ისეთი ხაში კეთდება, რომ თუ ნივრით ზომიერად შეაზავებთ, შიგ თითებს ჩაიკვინეტთ, კუდის ბოლო რა არის, თვით კუდის ბოლოც კი — სუფრის საგველად გამოგვადგება.

ჰკითხეთ თუნდაც რომელიმე რიგითი ყასაბს, უმალ ისეთი აღფრთოვანებით ჩამოგითვლით ძროხის მთელ სიმდიდრეს, რომ სუფრის გაშლა მოგენატრებათ.

—რაო? ძროხაო?—გეტყვით ის ხელების ფშვნეცით, —ვაჰ, ჩემი თავი თქვენ გენაცვალთ! ძროხა ხომ მთელი მადანია! სათული დაჰკრა—იარმუკას აავსებს, მათ! რას ინებებთ? ბეჭი გინდათ, თუ სუკის თავი? იქნებ ჩალადაჯი გსურთ—ბოზბაშისთვისა? ან არტალის გუნებაზე ხომ არა ხართ, რომ ტვინიანი კანკი მოგიკრათ? თუნდაც პურტები თქვით, ან მკერდის წვერი, რა ვიცი, იქნებ ჩიქი-პიქის სურვილი გქონდეთ და ჯიგარს ითხოვდეთ? მოკლედ, ძროხა მთელი გაშლილი სუფრაა-მეთქი!

ჰო, მართლა, კინაღამ დაგვაფიწყდა: ძროხა იძლევა რძესაც. თავის მხრივ რძეც მრავალნაირ პროდუქტად შეგვიძლია ვაქციოთ!

თუკი ჯეროვანად მოუფელით, გამოვკვებავთ, ვაბალახებთ და ფურაყს მივაწვდით, ძროხა რძეს უხვად მოგვცემს, იმდენად უხვად, რომ ჩვენ შეგვიძლია წინასწარ გავითვალისწინოთ მისი პროდუქტიულობა, მის მფლობელ კოლმეურნეობის გეგმაშიც შევიტანოთ და ის გადაქარბებითაც შევასრულოთ.

ჩვენ ვიცი, თუ სასეზონო კვარტალში რუმელი რაიონის კოლმეურნეობამ რამდენი კილოგრამი რძე უნდა მიიტანოს თითო საფურაყე ძროხისაგან.

ეს უკვე ელემენტარული და ჩვეულებრივია. იმდენად ჩვეულებრივი, რომ ყველა რაიონში კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ. ბრიგადირმა თუ მწველელმა თავისი ხუთი თითვით იცის.

არ იციან მხოლოდ ასპინძისა და ახალციხის რაიონების მთელ რიგ კოლმეურნეობათა მესვეურებმა. საძოვრებით განთქმულ ახალციხის რაიონში, მაგალითად, სამი თვის წველის გეგმა 25 კილოგრამამდე ჩამოიყვანეს მაშინ, როცა ვთქვათ, ქლუხორის რაიონში 138 კილოგრამს სწველიან, მესაქონლეობით განთქმულ ასპინძის რაიონში კი სამ თვეში თითო ძროხას 14 კილოგრამ რძეს ძლივს „გამორჩინ“ მაშინ, როდესაც იმავე ქლუხორის რაიონში თითო ძროხის წველადობამ 138 კილოგრამს გადააჭარბა.

ახალციხელ-ასპინძელთა მაჩვენებლებს დამიხედეთ: ამაზე მეტს ხომ მათი თხებიც კი იწველიან!

რატომ დაემართათ ასეო?—იკითხავთ. იმიტომ, რომ მათ ძროხა მხოლოდ რძის ჩამომსხმელ მანქანად წარმოუდგენიათ. და რაკი მანქანა საერთოდ არც ბალახსა სძოვს, არც როშსა სკამს და არც საძოვარზე დადის, ისინი არ აწუხებენ მეწველ ძროხებს ასეთი წვრილმანებით... შეუდგამენ საწველელ ვედროს და უწელავენ გამოფიტულ ცურს.

წკრ, ჩხრ!.. ისმის წვეთ-წვეთად გამოძალული რძის ხმა! მაგრამ არც ვედრო ივსება, არც გეგმა სრულდება და არც ძროხა რჩება ძროხად: იგი ჩლიქებამდე დეფორმირებულად გამოიყურება.

მოდით და ამის შემდეგ იფიქრეთ—რა სუფრის გაშლა შეუძლიან ასეთი ძროხის შემყურეს?

ჩვენს სურათზე წარმოდგენილი გახლავთ ასპინძურ-ახალციხური ძროხა, როგორც ასეთი.

ფარსადანი

ვოსკის უხვი ლუბა

უხვი მოსავალი აიღეს წელს ჩვენმა კოლმეურნეებმა! ყურძნის კრეფა და ყურძნის დაწურვა, აკიდოს აჭრა, ბადაგის მოდუღება და თათარაში ჩურჩხელის ამოვლება მარტო ბავშვებს როდი ახალისებდათ,—თბილისიდან მრავალი ფოტოკორესპონდენტი, მრავალი მხატვარი და მხატვრული ნარკვევების ოსტატი გაემგზავრა კახეთს, რომ წლები მოსავლის გმირების სურათები გადაეღოთ, დაეხატათ და აეწერათ. ასე გასინჯეთ, სპეციალური კინოექსპედიციაც კი ესტუმრა ალაზნის ველს! ისე როგორც ყველა, წინანდლის საბჭოთა მეურნეობაც სტუმართმოყვარედ დაუხვდა მოსულთ. კინოშეკვება ბევრი იმუშავეს და ბევრი საჩუქარიც მიიღეს — თავმომწონე მასპინძლებმა მათ აეტოები აუესეს ყურძნით, ჩურჩხელით. ამბობენ, აჭა-იქ მაჭრით საესე დოქიც სჩანდაო. ვინ იცის!.. ეს ფოტოსურათი კი მათ შემდეგ მისულმა ჩვენმა ჩიტკორესპონდენტმა გადაიღო... ეს ის საესე კალათებია, რომელთა გაზიდვაც ექსპედიციამ ველარ მოახერხა... ვერ ჩატიამანქანებში. სწუხან თურმე წინანდლევი მასპინძლები,— მართლაც, დროა: ხელახალი რეისით გაიტანონ ეს კალათები,—უხვი მოსავლის უხვად ამღებმა ამხანაგებმა!

ფოტოსურათი

პან. ი. ქოქიაშვილისა

რედაქტორი კარლო კალაძე, სარედაქციო კოლეგია: გრ. აბაშიძე, აკ. ბელიაშვილი, ი. გრიშაშვილი, უჩა ჭაფარიძე, ი. ნონეშვილი (რედაქტორის მოადგილე), ს. ფაშალიშვილი.

Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Ниваги“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პროსპ. № 42. ტელ. 3-10-49.

ხელმოწ. დასაბ. 1950 წ. 24/Х. სტამბა „ზარია ვოსტოკა“. რუსთაველის პროსპ. № 42. შვ. № 2464. გამოც. № 103. ტირ. 11.000. უგ06194

თ ა ვ შ ე ს ა შ ა რ ი

— ფირმა „ჰერმანი“ ღებულობს შეკვეთებს ატომური ბომბის საწინააღმდეგო თავშესაფრის აშენებაზე, რომელიც დაგიცავთ თქვენ აგრეთვე რადიაქტიურ სხივებისაგან, ბაქტერიებისაგან და მომწამვლელ გაზებისაგან. თავშესაფარი იტევს ათ კაცს და იგი დაგიუდებათ მხოლოდ 4.500 მარკა. ფასი ზელმისაწვდომია! — დაიცავით თქვენი ოჯახის სიცოცხლე, სასწრაფოდ შეუკვეთეთ ჩვენს ფირმას თავშესაფარი!..

— ჩვენ თვით ატომური ბომბის წინააღმდეგ გიბრძვით, სერ, ამოდ დამაშვრალა თქვენი ფირმა!.. ჩვენ ღია ცის ქვეშ მშვიდობას მოვითხოვთ. — ის არის ჩვენი თავშესაფარი!